

# Stručná historie klimatu, od pravěku po současnost. Další argumenty proti klimatickým lhářům

- CZ24 News | 6. srpna 2023

**Informací, které jasně vyvrací pohádku o lidmi produkováném CO<sub>2</sub>, který postupně povede k jedné velké apokalypse, není nikdy dost.**

A dá se jich najít tolik, že se každý myslící tvor musí divit, že ještě existují jedinci, kteří klimatickým lžím, na nichž je založena politika celého kolektivního Západu, věří.

Jedinec, který stále povídačkám o „zlém CO<sub>2</sub> a dusíku“ věří, je tudíž jen ukázkou slepé vývojové uličky, neboť je neschopen použít šedou kůru mozkovou, která nám zcela jistě byla pro tento účel nadělena.

Nebo jde o jedince, kteří podlehli vábení klimatické sekty a dostali se plně do jejího zajetí, neschopni racionálních myšlenkových pochodů. Asi podobně jako členové sekt páchajících hromadné sebevraždy, přičemž před tímto činem ještě nezapomenou odevzdat veškerý majetek svému guru.

Také nám všem však půjde o majetky, pokud povolíme klimatické sektě opanovat politiku na všech úrovních. Problém je, že se to už děje (viz politika green dealu EU) a nezbývá, než informovat co nejvíc lidí o tom, jaká je realita.

Po záplavě článků, které jasně dokazují, že tzv. „udržitelné zelené energetické zdroje“ nejsou ani udržitelné a ani zelené, nyní přináším zajímavý článek, který poukazuje na to, jak se klima po celou dobu existence Homo sapiens měnilo – a to bez exhalací způsobených lidskou činností...

[Od té doby](#), co se člověk objevil v Africe před několika stovkami tisíc let, musel se potýkat s klimatickými změnami velikosti a závažnosti, které daleko přesahovaly příznivé oteplování, které jsme zažili od konce Malé doby ledové.

Patří mezi ně nejméně dva ledovcové a meziledové cykly, četné velké posuny teploty a vlhkosti a kataklyzmata, jako byla erupce sopky [Toba asi 73 000 let před n.l.](#), jejíž popel zatemnil oblohu po celá léta.

Díky své inteligenci člověk nejen překonal všechny tyto výzvy, které představovala turbulentní a nepředvídatelná povaha, ale také se stal stále odolnějším, méně a méně závislým na klimatu.

## **Bouřlivý pravěk**

Asi v době 190 000 let př. n. l. čelili naši vzdálení afričtí předkové nejprve [zalednění Riss](#), po němž následovalo [zalednění Würm](#) – poslední doba ledová. Standardní klima během těchto dob ledových bylo chladné, suché a prašné a polární ve vyšších zeměpisných šířkách.

[Megasucha, která postihla většinu tropické Afriky](#) mezi 135 000 – 75 000 let př.n.l., velmi zkomplikovala život a donutila člověka hledat útočiště v jeskyních podél jihoafrického pobřeží (Blombos).

Velká jezera Tanganika a Malawi, nyní několik set metrů hluboká, zůstala téměř úplně suchá po

několik tisíc let, při několika příležitostech.

Člověk zažil krátký interval příznivého klimatu během meziledové doby nazývané [Femian](#), která začala asi 130 000 let př.n.l. a trvala asi 15 000 let.

Bylo výrazně tepleji než dnes, o čemž svědčí mizení arktického letního ledovce a alpských ledovců a [zazelenění Sahary](#). Během vrcholu veder byly oceány v průměru o 2 °C teplejší než v současnosti, což znamená mnohem vyšší teploty na pevnině.

Někteří archaičtí lidé využili tohoto výjimečného klimatického období k opuštění Afriky.

V období mezi 70 000 a 60 000 let př.n.l., díky zlepšeným a vlhčím podmínkám během poslední doby ledové, populace migrovaly z pobřeží Jižní Afriky do východní Afriky, výchozího bodu pro nové východy z Afriky, tentokrát již to byl člověk dnešního typu – Homo sapiens sapiens.

První lidé dorazili do Evropy asi 45 000 let př.n.l. (dlouho po svých neandrtálských bratrancích) a v průběhu téměř 30 tisíciletí se klima měnilo tam a zpět, což vytvářelo skutečný chaos.

Uvěznění na evropském území přežili tehdejší lidé některé z nejbrutálnějších klimatických změn za poslední dva miliony let, včetně tuctu náhlých a výrazných oteplení ([Dansgaard-Oeschgerovy události](#)), s nárůstem o 8 °C až 10 °C během pouhých několika desetiletí.

V zimě a během chladných období se kromaňonské skupiny žijící v západní Evropě uchýlily do údolí a jeskyní jižní Francie a severního Španělska. I v těchto údolích byla průměrná zimní teplota asi o 10 °C nižší než dnes.

[Během glaciálního maxima](#), asi před 20 000 lety, extrémní chlad a sucho vytvořily děsivé podmínky téměř všude. Africká jezera opět vyschla, pouště se rozšířily a lidské a zvířecí populace se zhroutily.

Vegetace, zbavená dostatečného přísunu CO<sub>2</sub>, volala po potravě. Množství prachu v atmosféře bylo 20 až 25krát vyšší než dnes. Teplotní gradient mezi póly a tropy dosáhl 60 °C, což je o 20 °C více než dnes, což vyvolalo monstrózní vítr a prachové bouře.

K blahodárnému globálnímu oteplování došlo před 14 700 lety. Jednalo se o [Bölling-Allerod](#), který trval 2 000 let a byl zvláště prospěšný pro lidi žijící na Blízkém východě. V tomto teplejším a vlhčím prostředí, kde byla Sahara opět pokryta vegetací, vyrostly malé vesnice a zkvétala [natufiánská kultura](#).

Tento boom byl náhle přerušen strašlivým a [náhlým ochlazením](#), [mladším dryasem](#). Po více než tisíciletí rodící se civilizace upadala. Natufiané se opět stali kočovníky a člověk byl nucen opustit několik regionů, které se staly neobyvatelnými, včetně území dnešní Anglie, Belgie, Nizozemska a severní Francie.

## **Holocén a relativní stabilizace klimatu**

Asi před 11 700 lety začal náš [holocén](#) – doba meziledová. Během jedné generace se oteplilo, vegetace se zazelenala, jezera a řeky se plnily, zvířatům se dařilo... a lidstvo začalo opět prosperovat.

A stejně jako v případě Böllingu se civilizace na Blízkém východě a konkrétněji v úrodném púlmésici poprvé odrazila ode dna. Zemědělství zapustilo kořeny, souběžně se rozvíjel chov hospodářských zvířat, vznikala první města (Jericho, Çatal Höyük atd.) a množily se kulturní inovace jako kolo, pluh a metalurgie.

Dodnes se holocénní klima ukázalo jako „relativně“ stabilní, i když oscillovalo mezi teplými obdobími nazývanými „klimatická optima“, obecně příznivými pro člověka, a chladnými nebo temnými obdobími, obecně nepříznivými.

Tyto výkyvy o několik stupňů průměrné teploty Země byly zvýrazněny postupem a ústupem alpských ledovců a dalších zástupných údajů.

[Tepelné optimum holocénu](#) (tj. nejteplejší období) se pohybovalo od 9 500 př.n.l. do 5 500 př.n.l. Nemělo to však být dlouhé, klidné období;

[Vyprázdnění ledovcového jezera Agassiz způsobilo mimo jiné prudké globální ochlazení](#), které trvalo několik staletí, a jeho důsledky byly pociťovány až na Blízkém východě, který tehdy zažil malou dobu ledovou. Tváří v tvář chladu a suchu byli přeživší nuceni odejít do exilu, zejména v Mezopotámii.

Když sumerská civilizace Uru dosáhla své krásy, zasáhla Mezopotámii nová klimatická krize, přičemž [sucho dosáhlo katastrofických rozměrů kolem roku 4 200 př. n. l.](#) Pastevcké kmeny z okolních hor sestoupily do údolí Tigridu a Eufratu, což přispělo k [úpadku akkadské říše](#).

Analýzy proxy a archeologických vykopávek ukázaly, že tato klimatická krize byla rozhodně globální. V této době se zhroutilo mnoho dalších civilizací a říší, jako například starověké království Egypta a civilizace údolí Indu (Mohendžodaro, Harappa atd.).

V Číně byla kultura Liangzhu v deltě Yangtze mimo jiné zničena doprovodnými klimatickými změnami.

Asi o tisíciletí později byly další civilizace, které vzkvétaly díky obnovenému klimatickému optimu, těžce zasaženy novou epizodou megasucha, doprovázenou hladomorem a migrací. Mluvíme zde o nové říši Egypta, krétské a mínojské civilizaci, chetitské říši, královstvích Mykény a Ugarit, abychom jmenovali jen několik.

Během padesáti let se všechny zhroutily, spolu s obchodními sítěmi, které vytvořily. Příčiny tohoto civilizačního debaklu známého jako [kolaps pozdní doby bronzové](#) jsou nepochybně rozmanité – vzpomeňme na invaze mořských národů –, ale změna klimatu byla určitě jedním z faktorů.

Temný věk, který následoval a který člověka donutil znovu se přizpůsobit, znamenal přechod z doby bronzové do doby železné a ukázal, že nepříznivé klimatické změny nemusí být brzdou pokroku.

Od roku 250 př. n. l. vytvořilo nové [optimum, známé jako „římské“ nebo „klasické“](#), podmínky vedoucí k vzestupu velké řecko-římské a kartaginské civilizace (později pohlčené Římem), na jejichž popelu byla později postavena západní civilizace.

Středomořská pánev je popisována jako Eden, kde je dobrý život a vysoké zemědělské výnosy zásobují Řím, jehož nečinná populace přesáhla jeden milion.

[Podle nedávné studie to bylo nejteplejší období za poslední dvě tisíciletí](#) – a to i dobře zavlažované. Vzhledem k tomu, že máme k dispozici jen málo dostatečných údajů není jisté, zda se toto optimum rozšířilo i mimo římský svět.

## **Od pádu Říma do Malé doby ledové**

K pádu Říma přispěly různé faktory. [Historik Kyle Harper však tvrdí, že kolaps byl způsoben především postupnými epidemiemi a zhoršujícím se klimatem](#). Teploty se začaly ochlazovat kolem roku 250 nebo ještě dříve.

Tucet zástupných údajů, jako jsou ledová jádra, ledovcové pokroky, pyly a mořské a jezerní sedimenty, svědčí o realitě tohoto ochlazování, ke kterému musíme přidat spisy z té doby a další základní údaje, jako jsou sluneční variace.

Sýpky Afriky a Sicílie vyschly a způsobily hladomory. Stepí střední Asie trpěly vážným suchem, což vedlo k migraci Hunů, kteří zase vedli Góty k napadení Říma.

Zdá se, že podmínky se zhoršily během [malé doby ledové v pozdní antice](#), od roku 536 do roku 660, což mohlo přispět k vypuknutí moru, transformaci východořímské říše a rozpadu Sásánovské říše, přesunům z asijských stepí a Arabského poloostrova, šíření slovansky mluvících národů a politickým otřesům v Číně.

Amerika nebyla ušetřena klimatických změn, třebaže se projevovaly různými způsoby. Pád Teotihuacánu, největšího předkolumbovského města, kolem roku 550 se shodoval se změnou monzunového režimu v mexické pánvi.

Na Yucatanu [několik mayských měst také podleгло náporu sucha](#), navzdory všem lidským obětem a dalším barbarským obřadům, které elity vymyslely, aby usmířily boha deště Chaaca.

Po šesti stoletích těžkých časů se od roku 900 vrátil příjemný způsob života. Během tohoto [středověkého optima](#), které trvalo asi čtyři století přerušované vzestupy a pády, zažila Evropa nebývalý demografický, hospodářský a kulturní růst.

Nesčetné písemné prameny studované talentovanými historiky, jako je [Emmanuel Le Roy Ladurie](#), potvrzují realitu tohoto teplého období. Počasí bylo občas dostatečně teplé na to, aby severní Anglie produkovala vynikající, exportovatelné víno a vinná réva se pěstovala až ve Východním Prusku a jižním Norsku.

Zemědělské přebytky pomohly financovat křížové výpravy, stavbu katedrál a umění obecně. Morálka se také změkčila s příchodem zdvořilosti a rytířského ducha.

Ve stejné době v Číně vzkvétala [civilizace Sung](#), zdaleka nejsložitější a nejpokročilejší ve své době. Ta byla zodpovědná za výstavbu rozsáhlých systémů kanálů, velkých mostů a obchodních přístavů, stejně jako za vynález střelného prachu, kompasu a tisku.

Umění žít dosáhlo bezprecedentní úrovně rafinovanosti. V té době byl také rozvinut hutní průmysl pomocí vysokých pecí. Obří válečné lodě, poháněné lopatkovými koly a schopné pojmout tisíc vojáků, byly v té době bezkonkurenční.

V Jižní Americe se expanze [Incké říše](#) shodovala s výrazným nárůstem teplot v centrálních Andách mezi 12. a 16. stoletím. Díky tomuto oteplování a zavláženému tání ledovců byli Inkové schopni podstatně zvětšit svou zemědělskou půdu tím, že terasovali horské svahy.

Výsledné přebytky jim umožnily vybudovat působivé komunikační sítě a nakrmit své obrovské armády k provádění vojenských výprav.

Středověké oteplování se rozšířilo do takových severních zemí jako Island, Grónsko a Newfoundland, kde se odvážným Vikingům podařilo založit více či méně trvanlivé kolonie.

Obě komunity založené na pobřeží Grónska vydržely několik století, dokud se nevrátila zima. [Vikingové](#), kteří byli chovatelé a pijáci piva, by zde nezůstali tak dlouho, kdyby nemohli pěstovat obilí a ječmen.

Obyvatelé Grónska se v té době zabývali pěstováním brambor. Podobně [objev zbytků 1000 let starého lesa pod aljašským ledovcem](#) naznačuje, že teploty tam byly také vyšší než dnes.

Pak přišla [Malá doba ledová](#), která začala v Evropě v roce 1300 a přinesla svůj podíl bídy, hladomoru, epidemií, migrací, povstání a dalších. Populace byla morem a zhoubnými účinky změny klimatu snížena na polovinu a trvalo sto let, než se zotavila.

Mezi lety 1560 a 1630 začaly alpské ledovce rychle postupovat během [Grindelwaldovy fluktuace](#). Polovina 17. století byla jedním z nejchladnějších období holocénu.

Lidé bruslili na kanálech Holandska a Belgie, jak to vyobrazil Brueghel, zatímco trhy se konaly na zamrzlém povrchu Temže až do roku 1814. Nejslavnější z těchto mrazivých veletrhů se konal během [Velkého zmrazení v letech 1683-84](#), kdy Temže zůstala zcela zamrzlá po dobu dvou měsíců.

Četná historická svědectví z tohoto období svědčí o krutosti Malé doby ledové, která se neomezovala pouze na Evropu, ale pravděpodobně i na celý svět.

Mezi jinými, včetně Khmerského království Angkor, byla [mingská Čína](#) zasažena ještě silněji, nejhorší situace pak nastala v roce 1640, kdy silná sopečná erupce zhoršila změnu klimatu.

Jedním z nejspínavějších a nejpozoruhodnějších kulturních projevů tohoto neklidného období byl nepochybně [hon na čarodějnice v Evropě](#). Toto hnutí „mimořádného lidového klamu,“ které spočívalo v obviňování naprosto nevinných lidí – zejména chudých starých žen, ale také duševně nemocných – z čarodějnictví.

Činili je zodpovědnými za všechno zlo, které sužovalo společnost, což bylo pozorováno hlavně v Německu, Švýcarsku a severní Francii a hon na čarodějnice dosáhl svého vrcholu v letech 1560 až 1650.

50 000 až 100 000 čarodějnic bylo mučeno, oběšeno nebo upáleno, aby byla společnost ochráněna před jejich údajnými zločiny. To vše s požehnáním občanských a náboženských elit, jak katolických, tak protestantských.

Toto období dějin však nebylo jen zkázou a temnotou. Přišlo také mnoho oslnivých inovací, zejména v zemědělství, architektuře a medicíně, a dokonce i velkolepé pokroky v civilizaci, jako je renesance, velké objevy, osvícenství a průmyslová revoluce.

Během tohoto chladného období také vzkvétal holandský zlatý věk: díky své odolnosti, přizpůsobivosti a tvůrčímu oportunismu dokázalo Nizozemsko 17. století obrátit změnu klimatu ve svůj prospěch a stát se přední světovou obchodní velmocí.

## **Moderní optimum a smyšlená klimatická krize**

Ze zřejmých důvodů, a ať už byly příčiny jakékoliv, bylo globální oteplování, které následovalo po Malé době ledové (oficiálně skončilo v roce 1850), úlevou, protože zmírnilo utrpení zimy a zahájilo nový ráj podobný římskému nebo středověkému optimu.

Nikdy nesmíme také zapomínat, že žijeme v [neoglaciální fázi interglaciálu](#)...

Ačkoli někteří věří, že oteplování začalo po vrcholu Malé doby ledové, kolem roku 1750, [jak naznačuje časný ústup ledovců Glacier Bay](#), nebylo to tak až do roku 1910, kdy jsme viděli první trvalý nárůst teplot, trvající 30 let, následovaný mírným ochlazením až do počátku 70. let, a pak druhý nárůst oteplování docela podobný prvnímu, končící v roce 2000.

Vrcholu veder bylo dosaženo v letech 1998-1999 a dalšího, o píd' vyššího, v letech 2015-2016, což odpovídalo silným událostem El Niño. Nový rekord bude nepochybně překonán během současného El Nina.

Celkově se průměrná globální teplota za přibližně 1000 let zvýšila asi o 15,170 °C, což, jak jsme viděli, není v žádném případě výjimečné vzhledem ke klimatickým otřesům v minulosti.

Kromě tolerance chyby nedává tato „globální průměrná teplota“ příliš smysl, protože neexistuje jediné klima Země, ale spíše paleta regionálních a místních podnebí s širokou škálou charakteristik.

Jak můžeme zprůměrovat klima Antarktidy s klimatem Amazonie? Víme také, že pevnina se otepluje více než oceány, severní polokoule více než jižní, střední a vysoké zeměpisné šířky více než tropy a města více než venkov (tj. fenomén městských tepelných ostrovů). Některá podnebí těží z oteplování, zatímco jiná zůstávají nehostinná.

Stejně jako všechny ostatní, které mu předcházely, bylo toto nové optimum pro lidstvo obecně prospěšné. Dnes se lidstvo nachází v situaci nesrovnatelné se situací z roku 1850. Světová populace nyní dosáhla 8 miliard, ve srovnání s 1,2 miliardy na počátku průmyslové éry.

Produkce potravin více než udržela krok, neboť hladomor byl prakticky vymýcen, což je samo o sobě výkon; díky zelené revoluci zemědělské výnosy předčily všechna očekávání.

Průměrná délka života se téměř zdvojnásobila a kojenecká úmrtnost se výrazně snížila. Bohatství exponenciálně vzrostlo, zatímco extrémní chudoba dramaticky poklesla po celém světě.

K tomu se přidávají všechny zázraky vědy, technologie, dopravy, komunikací, architektury a umění, abychom jmenovali jen několik, které činí život tak příjemným pro rostoucí počet lidských bytostí.

Vzhledem k tomu, jaké klima je, došlo v některých oblastech světa k bolestivým epizodám. Například v roce 1930 byla severní polokoule sužována extrémními vlnami veder a sucha. [Rok 1936](#) se stále řadí mezi nejteplejší v záznamech v USA.

Během [Dust Bowl](#) byly západní Velké pláně také zničeny děsivými písečnými bouřemi, s dramatickými důsledky pro lidi, kteří tam žili. Taková sucha, často prokládaná obdobími silných srážek, se v posledních tisíciletích opakují a další jistě přijdou.

Stejně tak mírné globální ochlazení v letech 1950 a 1960, zejména v arktických a subarktických oblastech a rozšiřující se z Evropy do Číny, vyvolalo obavy z [příchodu nové doby ledové](#).

Autor populační bomby Paul Ehrlich a budoucí Obamův vědecký poradce John Holdren napsali v knize o „riziku náhlého posunu antarktického ledového pokryvu vyvolaného přetížením ledu.“

S návratem vyšších teplot se tyto přehnané obavy rozplynuly, ale jen aby byly o několik desetiletí později nahrazeny ještě více alarmistickými předpověďmi, tentokrát spojenými s „katastrofickým antropogenním globálním oteplováním.“

V době, kdy život na Zemi nikdy nebyl tak snadný, část lidské rasy, soustředěná v bohatých západních zemích, dostala do hlavy, že současné globální oteplování je jiné v tom, že je špatné a musí být zastaveno dříve, než zatáhne planetu do nezvratného klimatického pekla.

Stejně jako v dobách čarodějnic byl označen obětní beránek: fosilní paliva. [Podle slov generálního ředitele OSN Antónia Guterrese „fosilní paliva jsou neslučitelná s přežitím lidstva“.](#)

Je to proto, že jsou zodpovědná za vše, co se údajně na planetě pokazí: vlny veder, přívalové deště, chladná počasí, hurikány, tornáda, záplavy, sucha, lesní požáry, ztráta biologické rozmanitosti, strádající lední medvědi, mizející korálové útesy, epidemie a tak dále.

Tento iracionální strach, živený pseudovědci a idiotskými či bezskrupulózními elitami, je o to nepochopitelnější, že člověk nikdy nebyl tak dobře vybaven k tomu, aby se vyrovnal se změnou klimatu a rozmary počasí – mimochodem dvěma velmi odlišnými věcmi, které nejsou v žádném případě nenormální.

Ve skutečnosti drastický pokles úmrtí souvisejících s počasím pokračoval v nezmenšené míře od roku 1900.

Skutečné nebezpečí, kterému lidstvo čelí, však spočívá v drastických řešeních navrhovaných zastánci [klimatické katastrofy](#). Jedná se o nucenou likvidaci fosilních paliv do roku 2050 a jejich nahrazení tzv. obnovitelnými energiemi, zejména větrnou a solární energií, což předpokládá radikální transformaci materiálního hospodářství.

Nejenže by se lidstvo připravilo o nepopíratelné výhody fosilních energií – hojných, levných, všestranných, snadno přepravitelných a skladovatelných a především vždy dostupných – ale také by ohrozilo svou budoucnost.

A to především vzhledem k dobře známým nedostatkům větrné a solární energie – nízké hustotě, nestálosti, nahodilosti způsobené rozmary počasí, dopadu na stabilitu elektrických sítí, potřebě záložních systémů atd.

Vzhledem k obrovským nákladům a rizikům pro kontinuitu dodávek energie a fungování ekonomiky by tento ukvapený přechod, vynucený restriktivními politikami, mohl znamenat oslabení nebo dokonce kolaps moderní postindustriální civilizace, jak ji známe.

**Takže poprvé v historii od příchodu člověka hrozí vysoce vyspělé civilizaci, že zmizí během dokonale přijatelného klimatického optima, kvůli zcela fiktivní a imaginární „klimatické krizi“!**

Naši potomci tomu neuvěří! To se snad naštěstí nestane, protože „mimořádné populární bludy“ jsou nakonec vždy odhaleny.

[Existují náznaky, že by k tomu mohlo dojít brzy](#). Doufejme, že ano.

AUTOR: Robert Girouard

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Slovanka/Necenzurovaná Pravda